

[Rager.]

at det kan ventes at have Interesse for de Medborgere, der er med til at bekoste Uddannelsen, at de kan vide, hvornaar de har en af de saaledes uddannede for sig, hvis de ønsker en saadans Bistand.

Jeg vil gerne rent parentetisk — det bliver en ganske kort Parentes — med Hensyn til Uddannelsen sige, at Ingeniørforeningen netop altid med største Interesse har fulgt Udviklingen i Uddannelsen af vore yngre Kolleger, for at denne stadig kan holdes paa sit hidtidige høje Stade, og derfor har det ogsaa indenfor vore Rækker i de sidste Dage vakt en ikke helt behagelig Opmærksomhed, at et æret Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Christiani, der i Dag talte for Venstre i denne Sag, for nogle Dage siden kritiserede de her henhørende Forhold; bl. a. henviste det ærede Medlem til sit Kendskab til Forholdene i forskellige andre Lande. Men jeg mener, at det ærede Medlem, der nu senere har gjort en Efterbemærkning i Dagbladene, allerede i sin Tale burde have givet til Kende, at det ærede Medlem vidste, at Dansk Ingeniørforening for seks Aar siden, efter det Initiativ, der toges af Polyteknisk Lærestalt ved Skrivelse af 29. Oktober 1926, gik med ind i Arbejdet i et Udvalg for en Ændring af de forskellige Regler for Undervisningen paa Lærestalten; det ærede Medlem burde have fremhævet, at dette Udvalg nu har færdigbehandlet Sagen, og at den ligger i Ministeriet.

Jeg har liggende for mig et Responsum fra Lærestalten, der fastslaar, hvad der er sket i Sagen; der er ogsaa Spørgsmaalet, som det ærede Medlem berørte, om Adgangseksamen udtrykkelig pointeret, og det, jeg særlig vil fremhæve i Forbindelse med den Forhandling, vi nu er ved, det er, at dette med Adgangseksamen maa netop aabne en Mulighed for de Mennesker, der er uddannet oprindelig ad den praktiske Vej, for at kunne glide ind i det polytekniske Studium, hvis de maatte ønske det, fremfor at nøjes med Uddannelsen paa et Teknikum. Naar jeg her siger „nøjes med“, saa sigter jeg specielt til den kortere Tid, den tager, og til det mere begrænsede Omraade, den efter min Mening anviser sin Indehaver; men fordi Omraadet er mere begrænset, er dermed ikke sagt, at den paagældende ikke indenfor sit Omraade er i Stand til at gøre Fyldest paa den mest udmærkede Maade.

Jeg tilsiger min og mit Partis Medvirken til en velvillig og hurtig Udvalgsbehandling af det foreliggende Lovforslag.

Statsministeren (Stauning): De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Bouet fremsatte, synes mig at tyde paa, at han i nogen Maade maa have misforstaaet Forslaget og dets Hensigt, thi Forslagets Vedtagelse skulde dog ikke være ensbetydende med, at der gives akademisk uddannede Folk Eneretsstilling. Men det vil jo nærmere kunne opklares under den Udvalgsbehandling, som skal finde Sted. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg har fra første Færd mødt denne Sag med nogen Betænkelighed, netop ud fra Ønsket om ikke at spærre Adgangen for praktisk uddannede Folk. Men jeg er blevet overbevist om, at dette heller ikke kan siges at blive Resultatet, hvis dette Forslag ophøjes til Lov, og jeg har overfor de Betænkeligheder, jeg havde, maattet bekende, at der var Befolkningsinteresser, der kunde gøre det rimeligt at have saadanne Lovbestemmelser, som sikrer, at naar man henvender sig til en Mand, der skal bygge et Hus, saa er det ogsaa en, der har Forstand derpaa; om han saa skal hedde Arkitekt eller noget andet, er for saa vidt ligegyldigt.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde, at der aldrig var sket noget i Retning af, at Borgerne var blevet taget ved Næsen. Jo, det er virkelig sket adskillige Gange, desværre med ret ubehagelige Følger, og Tilfælde, som er nævnt for mig, viser, at det i alt Fald ikke er helt upaakrævet at søge den Beskyttelse tilvejebragt, som altsaa er Hovedhensigten med Forslaget. Men naturligvis, det ærede Medlem Hr. Bouet har ikke rigtig bemærket sig, hvorledes denne Sag er taget, thi hvis han havde det, kunde han jo ikke fremsætte den Ytring af Forbavselse over, at det nuværende Ministerium vilde fremsætte et saadant Forslag. Det forekommer mig jo ikke at kunne siges at være en demokratisk Opgave at lade Borgerne være ubeskyttede, tværtimod. Men naar det ærede Medlem mener, at der heller ikke til at være Minister eller Borgmester kræves særlige Kundskaber, har det ærede Medlem ganske utvivlsomt en vis ejendommelig Opfattelse paa dette Omraade.

Det er snarere mig, der kunde være forundret, thi dette Lovforslag er jo gennemdrøftet i Udvalg og paa anden Maade i Landstinget. Det konservative Parti har der sluttet sig til det, vel sagtens været de ivrigste for at faa det gennemført, om jeg husker ret. Medens Begejstringen hos mig er fuldkommen minimal, har jeg det Indtryk, at den daværende Formand for Landstingets